

Overbodig, niet effectief, betuttelend en onrechtmatig, in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De reeds bestaande wet- en regelgeving verbiedt al ieder misbruik van wapens en dergelijke voorwerpen. Zie het Wetboek van Strafrecht (m.b.t. moord, doodslag, mishandeling, bedreiging etc.) en de Wet wapens en munitie m.b.t. wapens van categorie IV (draagverbod en verbod bezit voor personen onder de 18) en voorwerpen van categorie IV onder 7, draagverbod m.b.t. voorwerpen waarvan, gelet op hun aard of de omstandigheden waaronder zij worden aangetroffen, redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij zijn bestemd om letsel aan personen toe te brengen of te dreigen.

Daarnaast kan lokaal het bezit of dragen van wapens en dergelijke voorwerpen verboden worden bij APV of privaatrechtelijk, zoals in de horeca en bij (sport)evenementen.

Het juridische instrumentarium is er dus al om het bezit en dragen preventief en repressief te bestrijden. Ik zie dan ook geen noodzaak voor meer restrictieve regelgeving, ook niet waarom die dan wel effectief zou zijn.

De veronderstelling dat het voorgestelde draagverbod tot het gewenste resultaat zou (kunnen) leiden vind ik nogal naïef. Alsof iemand die bereid is zich schuldig te maken aan ernstig wederrechtelijk geweld, in strijd met fundamentele rechten en strafbaar gesteld in het Wetboek van Strafrecht, zich dan wel gaat houden aan een bepaling van de WWM.

Voor personen die een wapen of dergelijk voorwerp dragen voor zelfverdediging is het een vrij simpele risico-afweging en/of prioriteitenstelling. Zullen deze personen het naleven van een bepaling van de WWM nu opeens wel belangrijker vinden?

Bovendien zijn er door de zeer restrictieve wapenwetgeving weinig tot geen alternatieve middelen voor zelfverdediging die niet of minder letaal zijn.

De vraag is of het voorgestelde verbod het bezit en dragen, buiten de maatschappelijk aanvaarde doeleinden, significant zal reduceren. Kijk bijvoorbeeld naar het bezit van drugs, dat ook verboden is. Daarbij komt nog dat, in tegenstelling tot drugs, het bezit van dergelijke voorwerpen voor volwassenen legaal is en dus zeer gemakkelijk te verkrijgen. Ook is een steekwapen, in tegenstelling tot drugs, gemakkelijk te fabriceren.

De gewone burger, die geen kwade bedoelingen heeft, wordt ten onrechte door de voorgestelde wijziging gedupeerd, door regeldruk en inperking van rechten. Iemand die een gebruiksvoorwerp, dat mogelijk aangewezen is als een voorwerp dat geschikt is om daarmee ernstig lichamelijk letsel toe te brengen, in de publieke ruimte wil kunnen gebruiken wordt gedwongen zichzelf een aantal vragen te stellen, zoals:

Is het voorwerp aangewezen als een voorwerp dat geschikt is om personen ernstig lichamelijk letsel toe te brengen?

Is er sprake van een vrijstelling en hoe kan dit bewezen worden?

Hoe ver rijkt de vrijstelling, wanneer/waar?

Is de verpakking van het (mogelijk) aangewezen voorwerp voldoende of moet hiervoor nog een product verkregen worden?

Het voorwerp dan maar niet meenemen, maar wat als ik het voorwerp dan wel nodig heb?

Om regeldruk en problemen te ontwijken een alternatief gebruiksvoorwerp aanschaffen, dat (nog) niet is aangewezen als een voorwerp van categorie IV onder 6?

Het voorgestelde draagverbod geldt ook voor personen die geen risico van betekenis vormen en op plaatsen waar er geen risico van betekenis is terwijl de bedoelde maatschappelijke problemen veroorzaakt worden door een relatief kleine groep personen (minderjarigen en jongvolwassenen) en in een relatief klein deel van Nederland (bepaalde steden of stadsdelen). Wet- en regelgeving die zich

richt op personen en plaatsen die een verhoogd risico vormen m.b.t. het bedoelde maatschappelijk probleem is veel minder ingrijpend en belastend dan een landelijk verbod dat geldt voor een ieder.

Ook ben ik van mening dat het belasten en eventueel straffen van burgers die de facto niets verkeerd doen leidt tot devaluatie van het recht en erosie van het respect voor het strafrecht en de overheid.